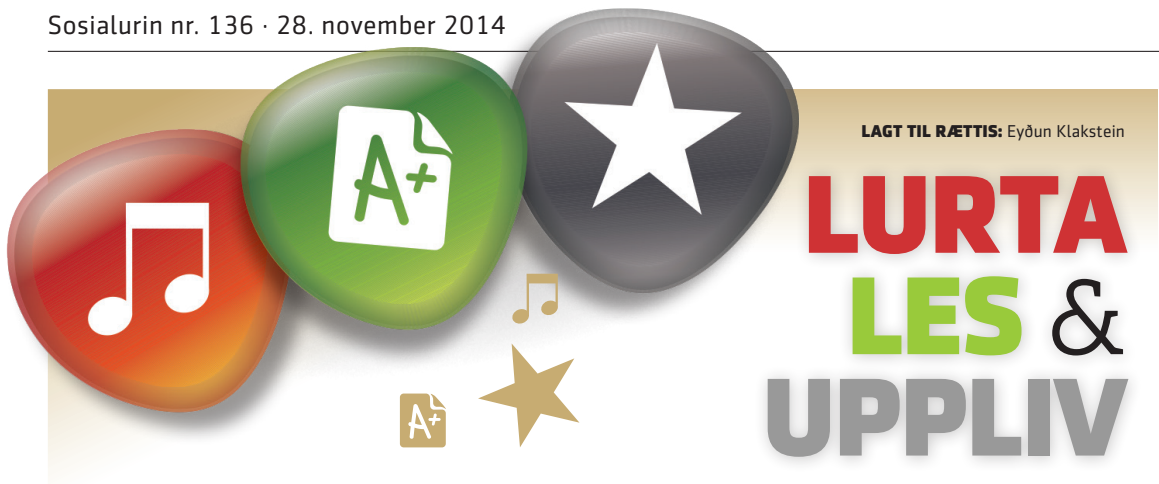

Øðrvísi Smyril um vikuskiftið

Hetta vikuskiftið er ókeypis sigling við Smyrli, og í tí sambandi letur suðuroyarskipið dyrnar upp, og bjóðar inn til undirhald, stórt jólaborð og livandi tónleik. Hetta er eitt frálíkt høvið at vitja Suðuroynna og uppliva mangt og hvat umborð á leiðini. Fríggjadagin og leygardagin er undirhald frá kløvni Bubbu, stórt jólaborð við dunnu, nakkasteik, laks og øðrum góðum, og livandi tónleikur frá Halli Joensen, Kristinu Bærendsen, Beddi og Evi Tausen fríggjakkvøldið, og Una Debess og Tróndi Enni leygarkvøldið. Sunnudagin er brunsj á skránni umframt upplestur frá barnabókini Karlo og Luddi. Til ber at siggja meira um skránni og túrarnar hjá Smyrli á ssl.fo.

Jurassic Park

22 ár eftir at fyrsti Jurassic

Park filmurin varð sýndur á stórskíggjanum eru filmsframleiðararnir nú aftur til reiðar at bjóða hyggjarum inn í heimin hjá dinosaurum.

Kendar kvinnur syngja a'capella

Sangbólkurin KATA fer fríggjakkvøldið 28. november á pall í Reinsarínum við eini víðkaðari konsertskrá, ið umframt vanliga eysturevrop-eiska tilfarið eisini umfatar føroyskt tilfar. Sangbólkurin KATA er ein a'capella bólkur, samansettur av fimm songkvinnunum, sum allar hava gjørt vart við seg hvør sær. Arnfríð Lützen, Greta Svabo Bech, Guðrið Hansdóttir, Eyð Berghamar Jacobsen og Unn Paturson eru allar virknar sum sangsolistar í ymskum hópum, men tær hava eisini nógvar royndir innan kórheimin. Á hesari konsertini fara tær fimm songkvinnurnar umframt at syngja bulgarskan og eystureuropeiskan kórtónleik, eisini at syngja føroysk skjaldur og kvæði í nýggjum hami.

Føroyar við útlendskum eygum

Ein nýggj bók er komin á marknaðin til útlendsk ferðafólk við heitinum "22 støð tú bara mást siggja í Føroyum", sum Larissa Kyzer hevur skrivað og givið út í samstarv við íslenska forlagið Crymogeia. Í fororðunum verður m.a. sagt um Føroyar, at í hesum friðsælu oyggjum tykjast tað nærum, sum tíðin stendur still. Men sjálvt um fólkíð verjir sín mentanararv, hava Føroyar verið fyrri ómetaliga stórum broytingum, sum hava formað tær til tað heilt serliga, tær eru í dag. At vitja á øllum hesum 22 fantastisku støðunum fer ikki at avdúka allan loynidómin, men tey eru ein byrjan, sum fer at gera, at tú fert at vilja vitja hetta staðið og hesi fólkini aftur og aftur. Bókin lýsir Føroyar á ein heldur óvanligan hátt, myndirnar eru serligar og mangan ikki soleiðis vit eru von at siggja okkara oyggjar avmyndaðar. Vilt tú hava eina øðrvísi mynd av føroyska samfelagnum og náttúruni, so er henda bókini helst eitt gott boð.

Dansifestivalur í Norðurlandahúsinum

Tveir nútímans koreografar, Ásrún Magnúsdóttir úr Íslandi og Juli Reinartz úr Svøríki, sýna hvør sítt dansiverk, tá ið Norðurlandahúsið 3. desember er karmur Reykjavík Dance Festival. Ásrún er tilnevnd íslenska dansivirðisløn, og Juli hevur framført á fleiri av tyðandi dansipallunum í Evropa. Ein av framførslunum hetta kvøldið ber heitið "Atlantic", og er tað ein konsert og dansiframførsla, sum tekur stóði í 30 ára gamla jazz-stílinum "Black Atlantic". Í tónleikarákinum Black Atlantic, er kroppurin á tremur við kosmiskari orku og verður til sci-fi. Juli Reinartz syngur seg sjálva inn í framtíðina, og tað fremmanda verður partur av líkamsútrykkinum. Í Reykjavík Folk Dance Festival hevur Ásrún Magnúsdóttir skapt nýggjan fólkadans – ein fólksins dans. Hon vildi finna útav, hvørjar umstøður fáa fólk at dansa, hví summi ikki dansa, og hvørjum tey helst dansa við. Hon kannaði siðvenjur, móta og fólkadans í mentanarsøguni, og skapti ein nýggjan dans, sum hon vil deila við føroyingar.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Einans vald valdast

Í ongum landi, har sum einavald er fyribeint við valdi, oftast við at onnur lond leggja uppí, hevur fólkíð fingið tað betri, hóast tað segðist vera endamálið við tiltakinum.

Lond, sum fáa andaneyð av at berjast og ofra egnu landsfólk fyrir fólkaraði, frælsi og rættvísi hjá øðrum, hava úr at gera.

Úrslitið er, at tey bjargaðu fáa eitt demokratisurrogat og frælsi hjá nøkrum øðrum í egna landi at avgera, hvat rættvísi er og hvar tríbeinta skápið nú eigur at standa.

Las onkrastaðni, at í staðin fyrir eiga einaraði at sleppa at doyggja náttúrliga, av elli. Fyrr ella seinni doyggja tey av sær sjálvum. Tíðin drepur alt, sama hvussu harðført og forbannað tað er.

Fekk Saddam Hussein frið, fingið onnur frið fyrir eitt nú Ríki íslams.

Tað er bara í Føroyum, at tey átrúnaðarligu trábeittu lata sær lynda at vera hersett.

Og Stasi var í prinsippinum ikki verri enn eitt hjúnaband, eftirlit, innaneftirlit og kontroll.

Trýst elur móttýst. Og Saddam Hussein hevði doyð eina ferð kortini. Men so fingi amerikonsku irakarnir ikki ta gleðina, sum var at drepa hann og reypa av tí aftaná. Tað sama við bin Laden.

Vit hava ikki einaraði í Føroyum. Men fólkíð liður kortini. Bygdarfolk sleppa ikki nógv ofta til Havnar. Og ikki minst børnini liða neyð. Børnini í Føroyum hava eingi rættindi, sama hvat ST sigur og krevur. Vit eru ikki limur í ST. Vit eru limur í Danmark, sum er limur í ST egna vegna og okkara vegna.

Nógv, ja, hundraðtals, børn í Føroyum fáa millum lítið og einki at eta, tí eingir pengar eru.

15 skúlabørn noyddust at bíða eftir einum buss. Vónandi frætta Danmark og ST ikki tað, hvussu vit fara við okkara børnum í Føroyum. Lata tey bíða eftir bussinum.

Tibetur var ein myndugleiki,

ein kommuna, sum sá álvaran í hesum og leigaði ein buss at koyra børnini til hús.

Vónandi hava tey kært til bummbummelummm.fo.

Bussar er annars heilsugóðir, ikki hjá teimum, sum brúka teir, men hjá teimum, sum ætla at brúka teir.

Havi mangan gingið, tá eg ætlaði at koyra við bussinum, men eingin kom ella steðgaði.

Heilsugott er at ganga, ganga skjótt. Óført, at onkur hugsar um okkum fáu, sum ikki eiga bil, men viðhvørt seta álit okkara á eina vegleiðandi koyriætlan.

Tað er gott at røra seg, siga tey klóku. Trø kunnu liva, og liva væl, í fleiri hundrað ár uttan at røra seg, uttan tá vindurin rører tey. Eingin regla uttan undantak og einki undantak uttan reglu.

Fólk tíma illa at røra seg, og tey hava heldur ikki stundir. Tí verður skipað fyrir alkyns kappingum fyrir at fáa fólk at røra seg.

Gang fimm kilometrar um dagin og vinn ein góðan stól at sita í. Øvugt, kanska, men eina ferð var ein herferð, enn ein, sum skuldi fáa føroyingar at ferðast í egnum landi. Sjálvandi var eisini har ein vinningur, ein uttanlandsferð.

Eg eri langt síðani komin til ta greiðu niðurstøðu, at skulu vit gera alt, sum vikubløð og aðrir seriosir og sosialir, á so sosialir, miðlar mæla okkum til at gera fyrir at fáa ella varðveita góða heilsu, eru ikki stundir til annað, ikki annað enn at sova, tí tað er gott fyrir heilsuna at sova nógv, og øll sova ov lítið.

Allar venjingarnar, tú skalt gera hvønn dag, alt grønmeti, allar fruktirnar, tú skalt eta. Havi fyrr skrivað um, hvussu nógvá tíð, tað krevur at eta frukt, serliga hjá okkum monnum, sum ikki duga at multitaska. At multitaska er gera meira enn eitt í senn, so sum at eta eina appelsin, tosa í farteleson og koyra bil.

Tað krevur tíð at leggja tíð afturat lívinum. Hava valdið á lívinum.